

vRiShAdrinAthastotram

——
वृषाद्रिनाथस्तोत्रम्

——
Document Information

Text title : vRiShAdrinAthastotram

File name : vRiShAdrinAthastotram.itx

Category : vishhnu, venkateshwara, stotra, vishnu

Location : doc_vishhnu

Author : tirunandALvaMsharaghunAthAchArya

Transliterated by : Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com

Proofread by : Malleswara Rao Yellapragada malleswararaoy at yahoo.com

Source : Venkatesha Kavyakalapa

Latest update : April 4, 2015

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

वृषाद्रिनाथस्तोत्रम्

श्रीशेषशिखरिस्वामिन् रमाभृद्धक्षसस्तव
विलसत्यन्नसङ्काशौ यरणौ शरणं भजे ॥

त्वत्सल्यार्णवगुणाङ्गितामलवयःपाणी सुधास्यन्दिनी
नृत्यन्ती वदने स्वयं विलसते मूढस्य मे श्रीविभो ।
क्षोणीमण्डलसंस्थसर्वरसिका नन्दौघसन्दायिनी
दुर्मासा शनतत्परे वनमृगे व्यासा न किं चन्द्रिका ॥ १ ॥

वेदास्सर्वसुरेश्वराः कमलभूशम्भुश्च मन्वाद्यः
स्तोतुं यस्य मलत्त्वमक्षमतमा व्यासाद्यश्चाभवन् ।
त्वद्दासस्त्वदुपाश्रितस्तव सुतस्तस्मादहं निर्भयः
स्वामिस्तादृशवैभस्य भवतः कर्तुं यतिष्ये स्तुतिम् ॥ २ ॥

श्रीवत्साङ्गयतीन्द्रसंनुतलरे श्रीवेङ्कटाप्ये गिरौ
वैकुण्ठात्स्वयमागतः प्रकृतिसंश्लिष्टानिमान् प्राणिनः ।
ब्रह्माण्डान्तरसंस्थितान् छि कृपया पातुं सदा वर्तसे
तस्माद्धिश्चविधायिनस्तव कृपा निर्लेतुकैव ध्रुवम् ॥ ३ ॥

प्रह्लादः करिराङ्गु विभीषण इति प्याताश्च भक्ता ह्यमी
भक्त्या लब्धभवत्कृपापरिणतां तां लेभिरे संपदम् ।
तस्मात्सेविदहो सहेतुकपरां व्यायक्षिरे त्वत्कृपां
तेषां भक्तिमनिन्दितां तव कृपालब्धां कथं नोचिरे ॥ ४ ॥

सर्वेषां जगतां छि रक्षणविधौ सक्ता कृपा तावकी
काकं भू —— निलयं संरक्षयन्नाद्भुतम् ? ।
मोडाद्दुर्विषयेषु सक्तमनसां पापात्मनामादिमं
मिथ्यादास्ययुतं त्वरक्षदिति मां चित्रं हरे श्रीविभो ॥ ५ ॥

हे स्वामिन् भवराजयक्ष्मणि बहुप्रारब्धनानामय-

व्यालीढ ढे क्षणदुर्भरितर गुरुतरै रन्यै रसाध्ये परम् ।
मग्नानां जउताजुषां प्रतिपदं तापत्रयीमूर्च्छया
किलिन्नानां सकलात्मनां विजयते सञ्जवनी त्वत्कृपा ॥ ६ ॥

दातृषां प्रवरेषा तेन भवता द्येयं धनं शाश्वतं
सङ्ख्यातीतमनन्तमङ्गलपदं प्राप्यं सुभान्वेषिषाम् ।
त्यक्त्वा लोष्टविकाटिकाभ्यमघदं काङ्क्षन्ति ये त्वैडिकं
तान्मूढानपि डे विभो तव कृपा मातेव संरक्षते ॥ ७ ॥

सर्वेषां जगतामधीश्वर इति त्वां ध्यापयन् श्रीविभो
स्कूर्जत्प्रलथिरत्नरत्नप्रथितः कोटीनतुल्यप्रभः ।
ब्रह्मेशानसुरेन्द्रसर्वदिविजैः संस्तूयमानस्य ते
साक्षान्मन्मथमन्मथस्य मकुटी संराजते मस्तके ॥ ८ ॥

देव त्वन्मुष्पङ्गुजोपरि मडासौरभ्यलोभागताः
स्निग्धारावविनीलकुन्तलगाणा वल्गान्ति भृङ्गा यथा ।
कर्णाटोर्षो योत्पलकर्णपूर विसरत्नान्ति छटाराजितौ
पश्ये सुन्दरशङ्खुलीपरिथितौ श्रीशेषभूमृद्विभो ॥ ९ ॥

कर्पूरार्पितमूर्ध्वपुण्ड्रमलिके विभ्राजते सन्ततं
डारिद्रं तिलकं य शेषधरणीभृद्वल्लभ श्रीविभो ।
लावण्यामृतपूरपूरितमुषे किं पुण्डरीकद्वयं
भाभातीति मडाद्भुतं जनयते द्रुद्धं डि ते नेत्रयोः ॥ १० ॥

भूमङ्गाङ्गुयुतं शुचिस्मितरुचिजयोत्सनापरिष्कारितं
सेवे त्वन्मुष्पयन्द्रमण्डलमडं जृम्भतमोडारिषाम् ।
स्वामिन् शुङ्कभृदस्यती थिरतरात्तस्थोभयोः पार्श्वयोः
ब्राजन्ताविव रत्नपुञ्जप्रथिते द्वे कुण्डले गण्डयोः ॥ ११ ॥

दन्तालिस्तव कुन्दकुडमलततेस्तुल्या परं राजते
सौगन्ध्यादडियाम्पडेयकलिकाप्रोद्भासिका नासिका ।
स्वामिन् विद्रुमभिम्भयुग्ममधरं व्यातन्वते माधुरी-
सौरभ्यारुणताश्रयस्त्वदधरः श्रीशेषभूमृद्विभो ॥ १२ ॥

त्रैवेयादिविभूषणानुकलितः कण्ठस्त्वदीयो डरे
शेषाद्रीश सुवर्णपट्टकलितं शङ्खं विडम्बीयते ।
यत्वारः किल जातपल्लवसुरक्षोणीजशाप्मा षव

द्योतन्ते तव आडवः प्रविलसद्गङ्गाङ्गदालङ्कृताः ॥ १३ ॥

श्रीवैकुण्ठमिदं पदाब्जयुगमित्यादर्शयन्नात्मनां
श्रीडस्तस्तव दक्षिणशशमयते तापं भवोपार्जितम् ।
उस्तोऽन्यः कटिसङ्गतः कथयते कुक्षिस्थसङ्ख्यातिग-
ब्रह्माण्डातिभरोद्धृतेर्दृढभलं मध्यस्थ कर्तुं दशाम् ॥ १४ ॥

अन्यो दक्षिणपाणिस्थमरराजत्यन्तबाधाकृतां
दैत्यानां वधकारि यङ्कमनिशं धत्तेऽञ्जनाद्रिप्रभो ।
अन्यो वामकरस्तदब्जनयनागर्भैकनिर्भेदना-
रावं शङ्भमुदारयन्द्रसुषमं धत्ते त्रिलोकीविभो ॥ १५ ॥

यस्मिन् कौस्तुभभिम्बितां निजतनुं दृष्ट्वा रमाऽन्येर्ष्या
त्वां पश्यत्यध षड्यदृक्प्रसरणैर्वक्षस्तदुदृभावये ।
संवर्ते विशते यदन्तरगृहं ब्रह्मादृष्ट्वावलिः
तस्यां ते विनिवर्तते य जठरं तलीर्तये ते उरे ॥ १६ ॥

ब्रह्मावासापयोजनालनिलयं मे चित्तं सोऽधुना
लावण्यामृतपूरितं प्रविशते नाभिद्धतं तावकम् ।
कीर्यत्काञ्चनवारिजायतरजस्तुल्याम्भरालङ्कृतं
वल्गन्नेभलया परिष्कृतमहं मध्यं भजे सुन्दरम् ॥ १७ ॥

रम्भास्तम्भमद्रेभडस्तकरभप्रागल्भ्यथौर्यक्षमौ
उरु मे दृष्टयाब्जदर्पाणतलस्तंभानुभावं गतौ ।
स्वामिन्नञ्जनशैलनाथ सततं सेवे भवज्जङ्घिडे
स्कूर्णन्मन्मथकाडलीकमलगर्भाकारलीला जुषौ ॥ १८ ॥

स्वामिन् वेदसुवर्णसङ्कटप्रोद्धेलशोभाञ्जरी-
यञ्चद्विव्यमुनीशमानससरोजताब्जलीलावडौ ।
नित्यं श्रीकरपल्लवानुकलनासंवाङ्घ्रितौ सुन्दरौ
पादौ तेऽञ्जनशैलनाथक निधिप्रायौ सदा संश्रये ॥ १९ ॥

प्रागुत्तुङ्गपयोधिवारिषिजले त्वं योगनिद्रां भजन्
नाभिप्रोत्थितपङ्कजस्थितविधिं दृष्ट्वा बभुव्याकुलम् ।
पुच्छोद्धट्टनकम्पितापिलजगन्मीनाङ्कतिं भेजिवान्
धोराकारयुतं सुरारिमवधीश्वोरं श्रुतीनां उरे ॥ २० ॥

शृभमदैत्यसुपर्वबाहुपटलीसंसक्तसर्पाधिराङ्-
भोगालीढविघूर्णितावनिधरे मग्रे जले वारिधेः ।
वास्तव्यादुदुधार्षि ? भूधरममुं त्वं कच्छपाकारवान्
ब्रह्मेशानभवारिपु स्तुतिपरेष्वम्भोरुडाक्ष प्रभो ॥ २१ ॥

स त्वं शृम्भितधुर्धुरारवविभिन्नाशावशावल्लभ-
श्रोत्रो यज्ञवराहमूर्तिरसुरं उत्वा छिरण्याक्षकम् ।
अम्भोधौ सरसीव नागदशनाग्रासक्तपद्माकृतिं
दंष्ट्रात्रोण रसामधार्षि भगवन् श्रीशेषभूभृद्भिभो ॥ २२ ॥

प्रह्लादाभयदामरेश्च भयदां ते नारसिंहीं तनुं
वन्दे भूरिसटाच्छटाविदलित प्रोत्तुङ्ग धाराधराम् ।
धूर्णत्याटलनेत्रकोणनिपतज्जवालास्कुलिङ्गावृत-
क्षोणीयकृतलां छिरण्यकशिपुप्रध्वंसिकां श्रीविभो ॥ २३ ॥

भिक्षुत्वाट्बहुदैन्यतो बलिसभे भिन्नस्तदा सायनैः वामनः
तिष्ठन्वेकुटभूधरे बहुजनाद्वित्तं बलादाप्स्यसे । ?
क्षत्रान् पापवतो मडाबलयुतांस्त्रिस्सप्तकृत्वोऽवधीः
तीक्ष्णात्रोण परश्वथेन भगवंस्त्वं भार्गवस्सन् उरे ॥ २४ ॥

रामो दाशरथिर्भवस्त्रिभुवनप्रभ्याततेजोरवि-
प्रोद्धेलांशुगणैरिवातिनिशितौस्सान्द्रैश्शरैस्सानुजः ।
शेषाद्रीश विभो सुरारिमवधीस्सीतारमायोरकं
पौलस्त्यं दशकन्धरं युधि जगद्धिद्रावणं रावणम् ॥ २५ ॥

स्वामिन् उन्तुमशक्यमम्भुजभवास्त्राधैश्शरैस्तीक्ष्णैः
कक्षे रावणमानिबध्य यत्पुरो वार्षिन् य आसेदिवान् ।
तादृग्विक्कमशालिनं बलवतामग्रेसरे वालिनं
धैयादिकशरेण घोरमवधीश्चित्रं मडत्वं तव् ॥ २६ ॥

त्यक्त्वा त्वामिह धर्मरूपमनघं यत्तुच्छधर्माधिने
त्वत्पित्रे न कृतैव मोक्षसरणिर्जताय सूर्यान्वये ।
तत्कार्यं मम धर्मं धृत्यभिमतं प्राप्ताय गृध्राय वै
तच्छित्रं परमं पदं भगवता दत्तं त्वया श्रीविभो ॥ २७ ॥

यस्ते भूर्यपराधकृष्यलमतिर्दृमश्च काकासुरः
पापात्मा भवदस्त्रधर्षणभिया धावन्विधीन्द्रेश्वरान् ।

मां रक्षध्वमितीच्छया शरणाभागम्याक्षमैरक्षितुं
त्यक्तस्तैः पुनरागतस्तव कृपापात्रं बभूव प्रभो ॥ २८ ॥

अत्रत्याभिलभक्तरक्षाभिषाद्भ्रज्जमादिभिः संस्तुतः
कान्तारे पितृवाक्यपालनपरः स्वाम्यागमिष्यत्यसौ ।
ष्ठत्येवं दृढनिश्चयात्तमनसा दत्तं शबर्यां कृतं
भुङ्क्ता तृप्तिमवाप्यसे रघुवर श्रीशेषभूभृद्भिर्भो ॥ २९ ॥

कूराणां भुवि दानवाभ्रशङ्कुषां कंसादिदुष्टात्मनां
संछाराय वसुन्धरास्थितजनात्यन्तव्यथाकारिणाम् ।
श्रीकृष्णोऽसि निजदृष्टिपद्मयुगसेवासक्तशिष्टात्मनां
संरक्षाभरकारणाय य उरे श्रीशेषभूभृद्भिर्भो ॥ ३० ॥

पौरावेदितनैजयेष्टितगाणानाकर्ण्य मात्रा भृशं
कुप्यन्त्या यदुलूभले दृढतरं रज्जवा निबद्धो भवान् ।
लीलाभिस्तदुलूभलं करतलेनोद्धाटय गत्वाऽर्जुन-
द्ध्रस्वामरउपतामविदधच्छेषक्षमाभृद्भिर्भो ॥ ३१ ॥

भाले मातुलसंज्ञाकेन रिपुणा कंसेन या प्रेषिता
वक्षोज (द्रव्य) गुमभूरिगरला तत्पूतना या पुरा ।
स्तन्यं क्ष्वेलमयं सडासुभिरुडो पीत्वा य निश्चेतनां
कृत्वा तां गिरिसन्निभामविडरच्छ्रीमान् भवान् श्रीविभो ॥ ३२ ॥

येकं बालमधो विधाय विजने स्थित्वा य तस्थोपरि
क्षिप्रं गोपगृहे पिबन् दधि मलयन्त्रे घटान्तःस्थितम् ।
शेषं तस्य मुपे विमृज्य सडसा निर्गत्य तत्रान्तरे
ध्यायातैर्गुह्यिभिर्निरीक्ष्य स भवान् तं ताडितं प्राडसत् ॥ ३३ ॥

भात्येन त्वयि मृत्तिकां कबलयत्याङ्कोशतः सादरे
मात्रा मृत्युरिडारणाय वदनं योद्धाण्य ते पाणिना ।
यत्रालोक्य डिलाब्जजाएडपटलीमाश्चर्यसंमोडिता
तस्थावज्जनशैलनायक उरे माया तवात्यद्भुता ॥ ३४ ॥

कालिन्दीसविधे विनोदमुरलीनादेन संमोडिताः
सुन्दर्यस्त्वरयाऽऽगताः स्मरनिभं त्वां वीक्ष्य गोपाङ्गनाः ।
त्वद्भ्रज्जमात्मकताविलोकनदशापन्ना मुनीशा यथा
दिव्यानन्दपयोधिभग्मनसोऽभूवन् वृषाद्रि प्रभो ॥ ३५ ॥

उे स्वाभिन् यमुनातटे तव परं वेत्तुं मडत्वं पुरा
वत्सान् धेनुगणांश्च गोपपृथुकान् धात्रा स्वमायाडृतान् ।
ज्ञात्वा तादृशरूपकांस्त्वमपि तान् कृत्वा मनोडङ्कृतिं
छित्वा तस्य बडूकृतिं च कमलास्वामिन्नकार्षीः प्रभो ॥ ३६ ॥

अकूराय भवत्पदैकप्रनसे पूर्वं त्वया दर्शितान्
दीप्यत्कौस्तुभशङ्भयकमकुटीश्रीविद्युता शोभितान्
दिव्यानन्धमयामितामृतरसासारप्रदान् श्रीविभो
सेवेऽहं बडुविग्रहान् धननिर्भांस्त्वद्विश्वरूपात्मकान् ॥ ३७ ॥

बिभ्रल्लाङ्गलमायुधं सुररिपून् भिन्दन् सपक्षात्रुपान्
संरक्षन् करुणार्द्रदृष्टिभिरमून् लोकान् समालोकयन्
धन्द्राद्यैर्दिविजौस्स्तुते कटितटीनीलाम्बरालङ्कृतो
रेवत्या हृद्यप्रियोऽसि भगवन् श्रीशेषभूभृद्विभो ॥ ३८ ॥

बुद्धोऽसि त्रिपुराङ्गनाप्रतकृते भङ्गं विधायासुरान्
तद्भर्तृन् शितिकण्ठसायकलतान् कृत्वा पुरा श्रीविभो ।
भवेच्छान्वाजिभुरोद्धतक्षितिपरागाच्छादितशाम्भरान्
क्षुद्रान् भूरिबलान् नृशंसचरितान् कल्की हरिष्यस्यहो ॥ ३९ ॥

पङ्कजातभवो जगज्जननकृद्ब्रह्मा यतुर्भिर्मुपैः
क्षोणीमण्डलभारवालयतुरशशेषस्सडसाननैः ।
यत्प्रेलाविछितावतारगणानां कर्तुं न शक्तो हरे
तेऽनन्ताः भवतु दिव्यमङ्गलगुणैः संशोभितास्तावकाः ॥ ४० ॥

त्वत्यादाम्भुजयुग्मचिन्तनसुधापानैकलोलात्मनः
पुंसो मानसमन्यदेव विषयं कृत्यं कथं वाञ्छति ।
त्यक्त्वा दिव्यरसालसालजनितं माधुर्यसारं कृतं
कीरः काङ्क्षति किं शलाटुपटलं नैम्भं हरे श्रीविभो ॥ ४१ ॥

अज्ञानावृतमात्मधर्मरहितं दूष्यं य नीयैर्गुणैः
नानादुर्विषयानुषक्ताहृद्यं क्षुद्रं कृतघ्नं जडम् ।
त्वद्भक्तेषु कृतापयारमपि मां संरक्षसे ? भन्धुवत्
तस्मात्त्वां न य विस्मरामि सततं श्रीशेषभूभृद्विभो ॥ ४२ ॥

संशोध्यन्मणिदीपकस्थिरदृशा सन्यांशितास्सन्त्यजन् ?

लब्ध्वा वज्रमनर्घमात्कुतुकस्सन्न त्यजत्यादरात् ।
त्रय्या शोधयता मुमुक्षुरपिलान् सामान्यदेवांस्त्यजन्
लब्ध्वा त्वां शरणां परात्परतरं षुष्यन्न मुञ्चत्यहो ॥ ४३ ॥

भूसंस्थाश्च पराशरप्रभृतयः भे नारादाद्यर्षयः
पङ्क्तुजोद्भवलोकसंस्थभुनयस्सर्वे सनन्दाद्यः ।
तत्सायुज्यसमुद्युजोऽपि परमे व्योम्नि स्थितास्सूरयः
त्वमेवाञ्जनशैलराजनिलयं पस्यन्ति वै सन्ततम् ॥ ४४ ॥

शेषाद्रेऽशिशरे सुवर्णरथिते साले कटाडाकृतौ
गुप्तं मूलधनं यथा तव परब्रह्मस्वरूपं उरे ।
विज्ञानाञ्जनमुद्रितान्तरदृशा दृष्ट्या भृशं योगिनः
प्रयच्छन्नुपलभ्य मोक्षसरणीदारिद्र्यनिर्मोचनम् ॥ ४५ ॥

ऽशानं जगतामनन्तगुणिनं द्रिव्योत्पलसद्विग्रहं
लक्ष्मीशं धृतशङ्खयङ्कमनघं शेषक्षमाभृद्धिभो ।
सत्यं ज्ञानमनन्तमित्यभिमतश्रुत्यर्थवैषम्यतः
व्याचक्षन् कुदृशो निराकृतिकलं त्वां निर्गुणं मायिनः ॥ ४६ ॥

ब्रह्माद्यर्षः सकलैस्सुपर्वपतिभिर्यद्वै दूरापं पदं
ध्यानोन्मीलितयोगिनामपि भृशं यज्येतसां दूरगम् ।
यद्भ्रायामपि दूरवर्ति परमं दृढाम लक्ष्मीविभो
त्वत्पादाब्जयुगप्रपत्तिनिरता गच्छन्ति सौलभ्यतः ॥ ४७ ॥

त्वद्भक्तो निवसन्निडैव द्रुडिणस्थ्याएडाद्धडिस्संस्थिते
वैकुण्ठेऽनुभवत्यपारकरुणं त्वां द्रिव्यदृष्ट्या उरे ।
वात्सल्यादनुवर्तसे त्वमपि तं नित्यानपायात्मना
वत्सं धेनुखिवानुवावनरता श्रीशेषभूभृद्धिभो ॥ ४८ ॥

शेषाद्रीश किञ्चिन्निशाकरसुधासारासुलुण्टाडिनी ?
दृक् ते सञ्चरिणी जिज्ञोवयिषते जागत्सुवप्रजान् ।
कल्पस्स व्यवह्री ऽयमिधी यते सडि लयः कालः परीकृष्यते
ढालाडल्यशिभावलीसडयरी यस्मिन्विसर्पिष्यति ॥ ४९ ॥

सृष्ट्यां भौतिकरूपकाण्यपधनान्यास्वाद्य वै प्राणिनः
पुण्यापुण्यपरीणतानि परितश्चाराचरव्यापिनः ।
स्वर्गं नार्कमम्भुजसनपदं धात्रीमधोविष्टपं

यातायातशतैः प्रयान्ति भवते मायाविमोडीकृताः ॥ ५० ॥

मायावृत्तकलेवरान्तरगतास्सर्वे तनूभृद्गणाः
 ब्रह्माण्डान्तरकोणकूपकुण्डरे विभ्रामिताः कर्मभिः ।
 तन्निष्कामिकमार्गभोधरहितस्तिष्ठन्ति मूढात्मकाः
 भङ्गद्वारविटङ्गमध्यविचराः कीटा एव श्रीविभो ॥ ५१ ॥

येतायस्तावद्भवमग्नजन्तुगणितः पापात्मनामादिमः
 क्षुद्रः क्रूरमना नृशंसयरितस्यापत्यदोषाकरः ।
 दृमस्सन्ततनीयकृत्यनिरतो गत्यन्तराभाववान्
 सोऽहं ते यरणौ प्रजामि शरणं श्रीशेषभूभृद्विभो ॥ ५२ ॥

सर्वेष्ववज्जभवान्कोटिषु जनास्सङ्ख्यापराश्वेतसदा
 तेषामायुरनन्तकालिकमिति स्याथ्येत्पराधार्दिकम् ।
 सङ्ख्याऽन्या समुपार्जिता यदिति भवेदाजन्मजन्मान्तरं
 स्वामिन् मत्कृतपातकानि गणितुं शक्यानि लक्ष्मीविभो ॥ ५३ ॥

आस्तां कल्पशतानुभाव्यदुरितप्रातः परं दुर्वचः
 त्वत्कैकुर्चरुचिः कदाचिदपि वा नास्त्येव मे पापिनः
 शेषक्षमाधरनाथ मामथ यतो रक्षेति वाऽनास्ति तत्
 स्वामिन् डेवलतावकीयकृपया संरक्षणीयो हरे ॥ ५४ ॥

पुत्रत्वान्न यं डातुमिच्छसि हरे पापात्मकत्वाच्च मां
 स्वामिन्नानुगृहीतुमिच्छसि परं नाया ? शङ्क्य दौष्कामिकम् ।
 तस्मान्नारकदुःखतेतुदुरितं दृष्ट्वा परं दुःख्यसि
 डाडा हन्त तवापि दुःखवशतां दास्यामि लक्ष्मीविभो ॥ ५५ ॥

पापानीह मया कृतानि गणितुं शक्यानि लक्ष्मीविभो
 सद्यस्तानि समुख्य वारय कृपादृष्ट्या निरातङ्गया ।
 यद्वा तावकभक्तिमेव परमां तन्निष्कृतिं देहि मे
 नोपेक्ष्यशरणगतः भलु धरानाथस्य सत्यात्मनः ॥ ५६ ॥

यद्वा दुर्वचपापकृत्यनिरतं मं रक्ष लक्ष्मीविभो
 वात्सल्यादिगुणोदधिं मम गुरुं संवीक्ष्य सत्त्वात्मकम् ।
 कृत्वा मायिनिराकृतिं तव मतप्रभ्यातनिर्वाहकं
 ब्रह्मेन्द्रादिकिरीटरत्नसुषमानीराजिताङ्घ्रे हरे ॥ ५७ ॥

त्वधाथात्म्यनिबोधके मनुवरे निष्टामवाप्यादरात्
ओङ्कारार्थमेवेत्य तत्त्वसशराण्णस्तत्रारशब्दोदितम्
अर्थं यायनशब्दवेद्यममलं व्युत्पत्तियुग्मेप्सितं
मुक्तस्स्याद्विबुधोचितार्थमपि वै ज्ञानी यतुर्थीरितम् ॥ ५८ ॥

लक्ष्मीनाथ परात्मनश्चिद्विधितोस्तत्त्वस्य रूपं विदन्
शेषित्वं भवतश्चरायरविभोश्शेषत्वमाध्यात्मनः ।
वैषम्यं प्रकृतेर्वियाय सद्गुपायोपेयभावात् सुधीः
त्वत्पादौ शरणं गतस्तदितरो सन्मुक्तो भवेत्सन्त्यजन् ॥ ५९ ॥

सुक्तस्संप्रतिपूजितस्सुरवरैर्ब्रह्मादिभिस्संप्रजन्
आण्डं यावराणान्यतीत्य य मडाव्यक्तेस्तक्ते त रन्वै ततः
स्नातस्सन् विरजासरित्यथ भजन् दिव्योत्वसद्विग्रहं
वैकुण्ठं भवतैव नन्दति समं श्रीशेषभूभृद्भिर्भो ॥ ६० ॥

सौवर्णाञ्चितदिव्यवज्रकुलकप्रत्युमसालापृते
भव्योत्तुङ्गसडस्ररत्नभयितस्तम्भोद्धृते मण्डपे ।
देवीभिस्सड संस्थितं कृष्णिपतेर्भोगे कृष्णालङ्कृते
ध्याये त्वां धृतशङ्खचक्रमनघं संवेष्टितं सूरिभिः ॥ ६१ ॥

दिव्यं तत्पुरधामनामकपुरद्वारोत्वसद्रोपुरे
भास्वत्कोटिसमप्रभं वृदि सदा ध्यायेऽञ्जनाद्रिप्रभो ।
तस्मिन् या विरजा नदी प्रवडते तस्योभयोः पार्श्वयोः
सौवर्णाद्रुमपुष्पगुच्छसुरभीर्युधानवृन्दानि य ॥ ६२ ॥

उरे सूर्यस्ते परे धाम्नि संस्थाः
नमन्तो वदन्तेतो भवतीर्तनानि ।
प्रगीययाथ साम प्रधीयन्ति कीर्तिं
वितन्वन्ति नित्यं विचित्रं य कृत्यम् ॥ ६३ ॥

क्वचितीररुपा उरे सूर्यस्ते
प्रवक्ष्यन्ति नामानि शाभिप्रज्ञेषु ।
क्वचिद्भृङ्गरुपा भवन्मात्यगन्धान्
साम्राज्य दिव्यं प्रमोदं लभन्ते ॥ ६४ ॥

तव परमपदे वै सूर्यः पार्श्वयोस्ते
परिषदि रययन्ते द्वाविडाम्रायगानम् ।

ॐति यतिकुलनाथश्रीशठारिप्रमुष्याः

अपि य गुरुवरास्ते मङ्गलान्याथरन्ति ॥ ६५ ॥

श्रीशेषशैलशिखरे विद्यद्विशिष्टं

श्रीसंश्रितोरसमपारकृपैकपात्रम् ।

आपादशीर्षमवलोक्य लरे जनास्त्वां

भक्ताभयप्रद सदैव मुदं लभन्ते ॥ ६६ ॥

अम्मङ्गिवेङ्कटाचार्य्यराज्ञाम्भुजसंश्रितः ।

यकार रघुनाथार्यः शेषभूमृद्विभोस्स्तुतिम् ॥

॥ ॐति तिरुनन्दाण्यंशरघुनाथाचार्येण कृतं

वृषाद्रिनाथस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

Encoded and proofread by Malleswara Rao Yellapragada

malleswararaoy at yahoo.com

From a telugu book veNkaTeshakAvyakalApa

——
vRiShAdrinAthastotram

pdf was typeset on June 29, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

